

122 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Die goeje ouwe tijd

'k Was op êên nae de jongste van een ploegchie van dertien kindere en mos op m'n vijfde jaer al naer school. Dat schooltjie was bij 't Middelveer en hietende: "Het Christelijk Volksonderwijs", mor wij zeeje aaltijd: "'t Christelijk volk zonder wijs". 'k Heb zes klasse gedaen en bin nooit blijve zitte, mor 'k had de pest aan dat schooltjie, daerom snap ik nog niet dat ik 't 'r zô afgebracht hêt.

's Zaeterdas kreeg-ie een briefie mee naer huis en daer sting een psalm en een teksie op. Dat mos-ie dan lere en 's maondas opzegge. Azzie dat goed kon, kò-je de rest van de week gêên kwaod meer.

'k Was elf jaer, toe zee ik tege d'n bovemêêster: "'k Mot gaon waarke van moeders". M'n moeder was toe voor 'n hortie naer Rotterdam, omdat 'n zuster và-me mos bevaale en m'n vaoder waarkte bij de gemêente Rottedam. Daerdeur kon die van thuis ok niks te wete komme. Hij aaide toe 's over m'n hōd en zee: "Nou, goeje raais jongchie", trewaail die hêemel nie wis, dà 'k ging vaere.

'k Wier knechie op 'n zaailschip. D'n eerste raais duurde zeuve weke en ik kreeg 't haaim dat 't nie mooi meer was. Mor moeder zee: "Je wou toch gaon vaere, dus je vaer mor". Zô bin ik twêê jaer op dat schip gewist en verdiende êêne harde gulde in de week met de kost vrij. De vrouw van de schipper kocht 's zaeterdas 'n baarg gehak en dat atte we op 't brōd en bij de aerepel. Eer dat 't weer 's zaeterdas was, sting de schimmel d'r op, want ijskassies wazze d'r toe nog niet. Mor je at 't aaltijd graeg op, want aanders kreeg-ie niks.

Op 'n keer vroeg ik aan de schipper om 'n kwartie opslag, nou die vent wier me toch bōds! Hij zee: "As we thuiskomme, bi-je gelijk ontslaoge. Toe bin 'k op 't baggerwaark terecht gekomme as bakkeschipper bij een klaain aannemertie hier van d'n dijk. We hebbe toe 't stort opgespote tusse de Singel, die vroeger een klaain kaoichie was en de Admeraol de Ruyterstraet. 't Zand wier in de Noord bij de Kinderdijk opgebaggerd, dus dat was 'n flink stuk vaere. Zôdoende wiere d'r deur ons 'n hōp overure gemaakt. 's Zaeterdassaeves mos-ie bij d'n baos op de Sesjonsweg je lōd gaon haole. Dan was t'r aaltijd een hōp herrie en ruzie, want dien aannemer had de pest om overure uit te betaole, dus je kwam aaltijd geld tekort.

Nou zèl-ie je meschie afvraege: "Wat mot 'r van een jongchie mit allêên mor laegere school terecht komme? Mor al zeg ik 't zelf, dat vaalt tō noch mee. Mit hard waarke, veul zelfstudie en m'n ôdge de kost geve, hê 'k 't tot gediplemeerd kaptaain op de grōte vaert gebrocht.

Tot zôover 't verhaal van een oud Sliedrechter, die as we d'r naer kijke wat-ie toe verdiende, zeker wel in de tachtig mot zijn. Onze complemente voor z'n keurig in het Sliedrechts geschreven brief en ok onze hartelijke dank hiervoor.